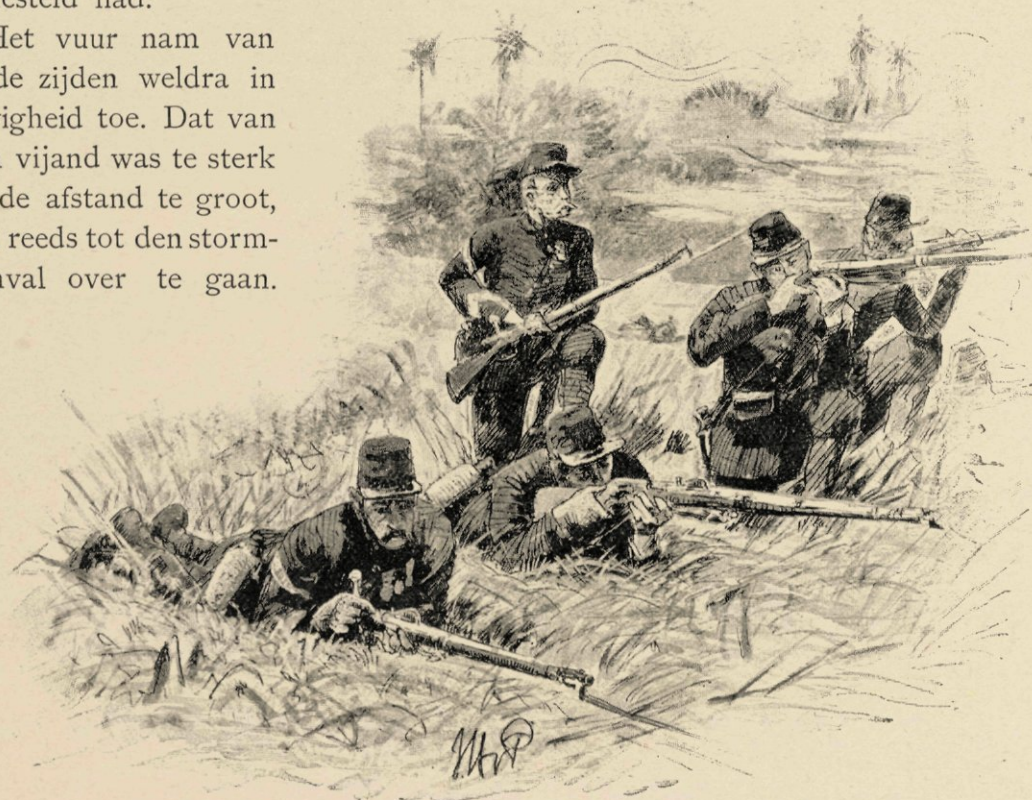

Hij dacht er niet aan, dat hij reeds zooveel had gedaan, dat hij dezen ochtend reeds zoovele gevaren had getrotseerd, dat hij door zijn moedig voorbeeld had medegewerkt tot het succes van den dag. De behaalde lauweren waren hem niet voldoende; hij wilde trachten meer te behalen. De dag was voor hem zoo goed begonnen.

Wederom marcheerde hij vooraan.

Reeds zeer spoedig, nadat de troep Lamhasan verlaten had, stuitte de colonne Van Rijen op den vijand, die zich in eene goed versterkte stelling genesteld had.

Het vuur nam van beide zijden weldra in hevigheid toe. Dat van den vijand was te sterk en de afstand te groot, om reeds tot den stormaanval over te gaan.

« Onze soldaten lagen op den grond. »

Onze soldaten lagen op den grond, om zich zooveel mogelijk tegen 's vijands hevig vuur te dekken en schoten er lustig op los. Doch ook de Atjeher deed zijn best; hij was blijkbaar sterk in zijne stelling en van zijne kracht overtuigd. 't Zou roekeloos zijn reeds nu te stormen, het zou ons te veel menschenlevens gekost hebben.

Door het aanhoudend vuren waren de loopden der geweren zeer warm geworden; de patronen waren bijna verschoten. Ook Zwaan was in dit vuurgevecht gewikkeld, doch hij moest werkeloos blijven. Had hij het recht gehad te doen, wat zijn jeugdig gemoed hem ingaf, hij had „attaqueeren” geblazen. Strijdlust en het succes van het begin van den dag waren oorzaak, dat hij de gevaren niet telde.

Men kan zich moeilijk eene onaangenamer positie denken dan die van een moedigen hoornblazer in het heetst van den strijd in de voorste linie. De soldaat vuurt terug; het kader heeft de leiding van een deel van den troep;